

Diplomová práce zkoumá efekt skupinového cvičení jógy u dětí s vývojovou dyspraxií. Teoretická část shrnuje poznatky o vývojové dyspraxii, zmiňuje problematiku nejednotnosti názvosloví a možnosti léčby. Dále se věnuje józe, a to především jejímu využití jako formy terapie u různých diagnóz dětí i dospělých. Praktická část hodnotí, zda po absolvování skupinového cvičení jógy dojde u zúčastněných probandů ke zlepšení v motorických a dalších dovednostech. K testování byla využita baterie testů Movement Assessment Battery for Children 2 a dále vybrané testy ze Senzory Integration and Praxis testu, konkrétně Postural Praxis, Bilateral Motor Coordination, Postrotary Nystagmus, Manual Form Perception a Localization of Tactile Stimuli. Rodiče zúčastněných dětí dále vyplnili Short Senzory Profile dotazník a Developmental Coordination Disorder Questionnaire. Studie zaznamenala zlepšení ve výsledcích MABC-2 testu, konkrétně v subtestu Míření a chytání a Rovnováha. V Senzory Integration and Praxis testu bylo zaznamenáno zlepšení v těchto subtestech: Postural Praxis, Bilateral Motor Coordination a Localization of Tactile Stimuli. Dotazníky vyplněné rodiči nezaznamenaly žádné zlepšení.